

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/7/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8307010763
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Zeleňáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8307010763.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Evy Pirkovskej na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.09.2016, v trestnej veci obžalovaného S. G. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a iné o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu E. sp. zn. 4T 173/2007 zo dňa 09.11.2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1, písm. d/, písm. e/ Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
Obžalovanému S. G. nar. XX.XX.XXXX v N.,
trvale bytom V. E. č. 113,

u k l a d á:

Podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. (zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 01.01.2006 - ďalej len „Tr. zák.“) v spojení s § 35 ods. 3 Tr. zák., § 35 ods. 2 Tr. zák., súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (siedmich) rokov, 6 (šiestich) mesiacov a 11 (jedenástich) dní.

Podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu zaraďuje do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. z r u š u j e

- výrok o treste rozsudku Okresného súdu S. sp. zn. 1 T 59/07 zo dňa 01.10.2007, právoplatného toho istého dňa, ktorým mu bol za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s trestným činom znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov so zaradením pre jeho výkon do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny,

- výrok o treste rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku sp. zn. 1 T X/XXXX zo dňa 05.08.2008, právoplatného toho istého dňa, ktorým bolo podľa § 44 Tr. zák. (zák. č. 300/2005 Z.z.) upustené od uloženia súhrnného trestu za prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. (zák. č. 300/2005 Z.z.), pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu E. sp. zn. 4 T 173/07 zo dňa 06.02.2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3 To XX/XX zo dňa 14.05.2008 vo výmere sedem rokov a desať mesiacov bol považovaný na ochranu spoločnosti a nápravu páchateľa za dostatočný,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uložil súd prvého stupňa obžalovanému S. G. za pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 1,3 písm. b/ Tr. zák. a pokračujúci prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., ktoré spáchal tak, že

-aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu E. sp. zn. 4T 75/07 zo dňa 21.5.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.7.2007, bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov,

1/dňa XX.X.XXXX v čase o 17.30 hod. v obci W. vošiel cez neuzamknuté vchodové dvere do kotelne rodinného domu č. 2, kde z miestnosti kuchyne z peňaženky odloženej v kuchynskej linke odcudzil finančnú hotovosť vo výške XX.XXX,- Sk ku škode majiteľky M. I.,

2/ dňa XX.X.XXXX v čase o 17.30 hod. v obci H., okres N., vošiel do rodinného domu čl. XXX, kde z miestnosti spálne odcudzil z nočného stolíka voľne položený MP3 prehrávač zn. Creative Zen Microphoto, čím majiteľovi F.. N. I. spôsobil škodu vo výške X.XXX,- Sk,

3/ v presne nezistenom čase začiatkom mesiaca jún XXXX vošiel do riadne oploteného a neuzamknutého rodinného domu č. XX v obci S., okres N., kde z miestnosti kuchynskej linky odcudzil hotovosť vo výške XXX,- Sk ku škode majiteľky M. I.,

zo spáchania ktorých bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu E. sp. zn. 4T 173/07 zo dňa 6.2.2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To XX/XX zo dňa 14.5.2008, po povolení obnovy konania vo výroku o treste,

podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2,4 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/,m/ Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, teda čo do výroku o treste, v zákonom stanovenej lehote, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, podal okresný prokurátor odvolanie, ktoré neskôr osobitným podaním odôvodnil.

V písomných dôvodoch podaného odvolania okresný prokurátor vyčítal súdu prvého stupňa, že pri ukladaní trestu nebral do úvahy predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, a to rozsudok Okresného súdu S. sp. zn. 1T 111/2015 zo dňa 18.8.2015 a rozhodnutie Okresného súdu S. sp. zn. 1T 59/2007 zo dňa 1.10.2007. Vyjadril názor, že v tejto súvislosti mal byť obžalovanému ukladaný súhrnný trest podľa § 42 Tr. zák. V podstate z týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkávané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a po takomto preskúmaní dospel k nasledovným záverom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu.

Plynie z neho, že prihliadal najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zák., ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, a prihliadal aj na skutočnosť, že trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby (§ 34 ods. 3 Tr. zák.), po tom, čo dospel k záveru, že v prejednávanej veci

neboli splnené podmienky pre ukladanie súhrnného trestu, majúc za to, že odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom vo veci Okresného súdu E. sp. zn. 4T 75/07 prerušilo zbiehanie trestných činov v prejednávanej veci a vo veci Okresného súdu S. sp. zn. 1T 59/07.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, ale aj spisov Okresného súdu S. sp. zn. 0T 86/16, 1T 111/15, Špeciálneho súdu K. sp. zn. 1T 2/08, ktorých podstatný obsah bol na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní okresného prokurátora prečítaný, dospel krajský súd naopak k záveru, že podmienky pre uloženie súhrnného trestu v prejednávanej veci splnené boli.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (obdobne aj podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 1.1.2006).

Pri ukladaní trestu v pôvodnom konaní, pred povolením obnovy konania, oba sudy dospeli k záveru, že podmienky pre uloženie súhrnného trestu boli splnené, vychádzajúc zo skutočnosti, že odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu E. sp. zn. 4T 75/07 zbiehanie trestného činu v prejednávanej veci a trestného činu vo veci Okresného súdu S. sp. zn. 1T 59/07 neprerušuje.

Aby odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin prerušil zbiehanie dvoch trestných činov, zákon v citovanom ustanovení § 42 ods. 1 Tr. zák. vyžaduje, aby tento odsudzujúci rozsudok predchádzal ďalšiemu trestnému činu, teda aby rozsudok bol vyhlásený skôr, ako sa páchatel' dopustí ďalšieho trestného činu. V prejednávanej veci je však odsudzujúci rozsudok, teda trestný rozkaz Okresného súdu E. sp. zn. 4T 75/07, súčasťou skutku v prejednávanej veci. Je skutkovou okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby a spôsobuje, že skutok bol posúdený aj podľa ust. § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. Ak teda odsúdenie 4T 75/07 je súčasťou skutku v prejednávanej veci, nemohlo zároveň nastať pred spáchaním tohto skutku, a preto ani nemohlo prerušiť zbiehanie skutku v prejednávanej veci a vo veci Okresného súdu S. sp. zn. 1T 59/07. Z hľadiska formálnej logiky, ak je určitá okolnosť súčasťou určitej udalosti, nemôže jej zároveň súčasne aj predchádzať, pretože je to objektívne nemožné.

Navyše z odpisu registra trestov, ale aj obsahu spisu Okresného súdu E. sp. zn. 4T 75/07, vrátane záznamu z čl. 40 vyplýva, že v uvedenej veci sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený. Ak sa na obžalovaného v spomínanej veci hľadí, akoby nebol odsúdený, toto odsúdenie už nemôže mať v súčasnosti žiadne právne účinky, a teda ani prerušiť zbiehanie dvoch trestných činov v súvislosti s uvažovaním o ukladaní súhrnného trestu (porovnaj napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 8Tdo 1069/2006 zo dňa 27.9.2006).

Dospējúc teda k záveru, že odsúdenie vo veci Okresného súdu E. sp. zn. 4T 75/07, na ktoré sa vzťahuje fikcia neodsúdenia, neprerušuje zbiehanie trestných činov v prejednávanej veci a vo veci Okresného súdu S. sp. zn. 1T 59/07, krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému sám uložil do úvahy prichádzajúci súhrnný trest, avšak nielen za trestné činy v prejednávanej veci, vo veci Okresného súdu S. sp. zn. 1T 59/07, ale aj vo veci Špeciálneho súdu Pezinok sp. zn. 1T X/XX, v ktorej obžalovaný spáchal skutok dňa 23.7.2007, pričom najbližší odsudzujúci rozsudok sp. zn. 1T 59/07 je z 1.10.2007, a to z dôvodu, že Okresný súd E. rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania uznesením sp. zn. 2Nt 9/14 zo dňa 11.2.2015 zrušil síce výrok o treste v rozsudku Q. súdu E. sp. zn. 4T 173/07 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To XX/XX, ktorým bol zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu S. sp. zn. 1T 59/07, nezrušil ale aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad. Vzhľadom na to, že Špeciálny súd Pezinok rozsudkom sp. zn. 1T X/XX zo dňa 5.8.2008 upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu E. sp. zn. 4T 137/07 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To XX/XX považoval za dostačujúci, ide o rozhodnutie, ktoré obsahovo nadväzuje na rozhodnutie zrušené v konaní o povolení obnovy konania, ale pre chýbajúci výrok v uznesení o povolení obnovy konania zostalo nezrušené, hoci odsudzovalo obžalovaného za ďalší zbiehajúci trestný čin. Preto bolo potrebné ukladať súhrnný trest aj vo vzťahu k tomuto odsúdeniu.

Keďže krajský súd ukladal obžalovanému trest podľa zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 1.1.2006, pri ukladaní trestu prihliadal na jednotlivé hľadiská ukladania druhu a výmery trestu,

vyplývajúce z ust. § 31 ods. 1 spomínaného Trestného zákona, teda na stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť, na možnosť nápravy a pomery páchatel'a, pričom v rámci zohľadnenia stupňa nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť prihliadal na význam chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý, spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, osobu páchatel'a, mieru jeho zavinenia a jeho pohnútku.

Obžalovanému poľahčovalo, že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a jej spáchanie oľutoval (§ 33 písm. ch/ Tr. zák.) a priťažovalo, že spáchal viac trestných činov (§ 34 písm. i/ Tr. zák.) a bol už pre trestný čin odsúdený (§ 34 písm. j/ Tr. zák.).

Keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov, bol mu ukladaný trest podľa zákonného ustanovenia, vzťahujúceho sa na trestný čin z nich najprísnejšie trestný (§ 35 ods. 1 Tr. zák.), ktorým v prejednávanej veci je trestný čin lúpeže, za ktorý je možné podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí od dvoch do desiatich rokov. Navyše obžalovaný spáchal viac úmyselných trestných činov, spáchaných viacerými skutkami, a preto bolo potrebné pri uvažovaní o výmere trestu zvýšiť hornú hranicu trestnej sadzby najprísnejšie trestného trestného činu o jednu tretinu (§ 35 ods. 2 Tr. zák.) v prejednávanej veci na úroveň 13 rokov a 4 mesiacov, vzhľadom ale na nález Ústavného súdu sp. zn. PL.ÚS 106/2011 už krajský súd neuvažoval o ukladaní trestu v hornej polovici takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody.

Zohľadňujúc potom jednotlivé hľadiská ukladania trestov, považujúc stupeň nebezpečnosti konania obžalovaného pre spoločnosť za vysoký, s ohľadom na to, že obžalovaný svojím konaním porušil, či ohrozil viaceré dôležité záujmy chránené Trestným zákonom, a to slobodu rozhodovania ženy o svojom sexuálnom živote, ochranu zdravia človeka, ochranu nedotknuteľnosti obydľia človeka, v neposlednom rade aj ochranu vlastníctva iného a spoločenský záujem na čistote verejného života prostredníctvom riadneho, nestranného a zákonného obstarania vecí všeobecného záujmu, považujúc prognózu nápravy obžalovaného za nepriaznivú, s ohľadom na početnosť jeho predchádzajúcich odsúdení, ako aj na v zásade negatívne hodnotenie správania obžalovaného vo výkone trestu odňatia slobody (18 disciplinárnych potrestaní, 7 disciplinárnych odmien) a na skutočnosť, že po tom, čo bol vo februári 2015 prepustený na slobodu po povolení obnovy konania, dopustil sa v krátkom čase dvoch ďalších trestných činov, a to opätovne prečinu porušovania domovej slobody, teda ide v jeho osobe o špeciálneho recidivistu, a taktiež opätovne viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, dospel krajský súd k záveru, že v zásade na pôvodne uloženom treste vo výmere 7 rokov a 10 mesiacov ani nie je dôvod niečo meniť, vzhľadom ale na to, že obžalovaný už bol z výkonu tohto trestu dávnejšie prepustený, medzičasom už vykonáva ďalší trest za ďalšie jeho odsúdenia a v prejednávanej veci už vykonal trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, 6 mesiacov a 11 dní, dospel krajský súd k záveru, že práve trest odňatia slobody v takejto výmere je trestom tak na nápravu obžalovaného, ako aj ochranu spoločnosti, primeraným.

Preto napadnutý rozsudok vo výroku o treste postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/,e/ Tr. por. zrušil a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia s tým, že obžalovaného pre výkon tohto trestu zaradil podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do II. NVS, pretože pred týmto odsúdením už vo výkone trestu za úmyselný trestný čin bol. Toto konštatovanie ale nič nemení na skutočnosti, že obžalovaný už celý tento uložený trest vykonal a k jeho nariadeniu preto už dôjsť nemôže.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.